

Marian Kochanowski, Ryszard Boguwolski

Gruta, woj. toruńskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 13, 215

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wyniku wstępnej analizy porównawczej odkryte obiekty pochodzą z XIV wieku.

Materiały są przechowywane w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

GRUTA
woj. toruńskie
Stanowisko 1

Muzeum w Grudziądzu
Polskie Towarzystwo
Archeologiczne i Numizmatyczne
Oddział w Grudziądzu

Badania prowadzili mgr Marian Kochanowski i mgr Ryszard Boguwolski /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Toruniu i Urząd Gminy w Grucie. Drugi sezon badań. Grodzisko późnośredniowieczne /XIII-XIV w./

Prace kontynuowano wzdłuż osi N-S. Wytyczono 9 wykopów, osiągając północną partię wału. Ponadto wytyczono dwie pomocnicze osie w układzie W-E uzyskując wgląd we wschodnie i zachodnie partie przywałowe. Ogółem eksploracji dokonano na 17 wykopach badawczych, zakładanych w układzie szeregowym, każdy o wymiarach 4,5 x 4,5 m.

We wszystkich wykopach stwierdzono słabo czytelną warstwę kulturową. Ślady zabudowy wnętrza grodu zarejestrowano jedynie w partiach przywałowych, natomiast środek majdanu grodu nie posiadał żadnych stałych elementów osadniczych. Najciekawsze rezultaty uzyskano w wykopie 14 i 15, gdzie dokonano przekroju przez wał. Odsłonięto go na długości 6 m, zaś zachowana wysokość jego największej kulminacji wynosiła 2,8 m. Stwierdzono, że główny trzon wału od wewnętrznej partii majdanu grodu wzmocniony był potężnymi słupami o średnicy około 60 cm. Usytuowane były one przeciętnie co 3,5 m wzdłuż wewnętrznej stopy wału. Zachowane po nich negatywy w układzie pionowym osiągały wymiary od 3 do 3,8 m.

Wydobyto ogółem 960 fragmentów naczyń, głównie z dwóch chat, w 93% wykonanych techniką ślizgowo-taśmową, całkowicie obtaczanych, wypalanych przeważnie w atmosferze redukcyjnej. Z uzyskanych ponadto 230 zabytków metalowych wymienić można groty bełtów do kuszy z trzpieniem.

Materiał złożono w Muzeum w Grudziądzu.

Badania będą kontynuowane.

GRZYBIANY
woj. łęczyckie

patrz
okres halszacki

INOWŁÓDZ
woj. plotrkowskie
zamek, mury miejskie

Ośrodek Badań i Dokumentacji
Zabytków
w Łodzi